74

CONSILIUL JUDEȚEAN MUREȘ

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ MUREȘ

LIBRARIA

STUDII ȘI CERCETĂRI DE BIBLIOLOGIE

ANUAR

XII

Biblioteca Județeană Mureș
1913-2013

TÎRGU MUREȘ
2013

CONSILIUL JUDEȚEAN MUREȘ

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ MUREȘ

LIBRARIA

ANUAR XII

STUDII ȘI CERCETĂRI DE BIBLIOLOGIE

Tîrgu Mureș
2013

Cuprins

Lista autorilor ..... p. 10

CENTENARUL BIBLIOTECII JUDEŢENE MUREŞ

DOINA GABRIELA VANCA (Biblioteca Judeţeană Mureş) -
Monografia istorică a Bibliotecii Judeţene Mureş: după un secol de activitate *(The Historical Monograph of the Mureş County Library: after a Century of Activity)* ..... p. 15

ANNA VINTILĂ; EMILIA CĂTANĂ (Biblioteca Judeţeană Mureş)
Biblioteca Judeţeană Mureş reflectată în presa scrisă în anul 2012. Bibliografie *(The Mureş County Library Reflected in the 2012 Written Newspapers. Bibliography)* ..... p. 107

Personalul Bibliotecii Judeţene Mureş: 1913 - 2013
a. Directorii Bibliotecii Judeţene Mureş: 1913 - 2013 ..... p. 129
b. Bibliotecari activi în Anul Centenarului ..... p. 131
c. Şi-au desfăşurat, de-a lungul anilor, activitatea în Biblioteca Judeţeană Mureş ..... p. 134

Programul Conferinţei *„Biblioteca Judeţeană Mureş: un secol în serviciul comunităţii"* - Tîrgu Mureş, 21 - 22 noiembrie 2013 ..... p. 140

Lista participanţilor la Conferinţa *„Biblioteca Judeţeană Mureş: un secol în serviciul comunităţii"* - Tîrgu Mureş, 21 - 22 noiembrie 2013 ..... p. 150

Diplomele aniversare ale Bibliotecii Judeţene Mureş acordate cu ocazia Centenarului ..... p. 160

Bibliotecarului din anul 2113, Testament ..... p. 164

Centenarul Bibliotecii în imagini ..... p. 167

CONTRIBUȚII LA ISTORIA BIBLIOTECILOR ROMÂNEȘTI ȘI STRĂINE

MIRCEA ALEXANDRU GLIGOR (Universitatea „1 Decembrie 1918" Alba Iulia) - **Libreria Piccolomini** (*Libreria Piccolomini*) ..... p. 187

Arhim. dr. POLICARP CHIȚULESCU (Biblioteca Sfântului Sinod București)
Biblioteca Sfântului Sinod. Istorie şi actualitate *(The Library of the Holy Synod - A Historical and Contemporary Perspective)* ..... p. 208

NICULAE MARIN ȘARA (Reghin)
Biblioteci ale ASTREI în Despărţământul Reghin
(ASTRA Libraries in Reghin District) ..... p. 226

CLAUDIA ȘERBĂNUȚĂ (Universitatea din Illinois, Urbana-Champaign)
Interesul pentru Ştiinţă şi Tehnică în biblioteci: de la servicii specializate la servicii publice
(The Interest in Science and Technology: from Specialized Services to Public Services) ..... p. 239

Dr. VIOREL CÂMPEAN, MARTA CORDEA (Biblioteca Județeană Satu Mare) - **Eugen Pavel Barbul, un bibliolog născut pe plaiuri sătmărene** *(Eugen Pavel Barbul, a Bibliologist Born on the Lands of Satu Mare)* ..... p. 249

Drd. ANA-MARIA GAJDO (Sapienza Universita di Roma, Italia)
Cărţile şi lectura la sfârşitul perioadei comuniste. Biblioteca de acasă *(Books and Reading at the End of the Communist Era. The Library at Home)* ..... p. 268

ISTORIA CĂRŢII ŞI A LECTURII

Dr. FÁBIAN ISTVÁN (Universitatea „Petru Maior" Tîrgu Mureş)
Imagine şi imaginar în literatura antică. Studiu de caz: Ovidius despre geţi *(Image and Imaginary in Ancient Literature. Case Study: Ovidius about the Getae)* ..... p. 279

Dr. ELENA DAMIAN (Universitatea Creştină „Dimitrie Cantemir", Bucureşti; Facultatea de Drept, Cluj-Napoca) - **Operele lui Jacques Bongars în bibliotecile din Transilvania** *(Les œuvres de Jacques Bongars dans les bibliothèques de Transylvanie)* ... p. 288

Dr. MIHAI ALIN GHERMAN (Universitatea „1 Decembrie 1918" Alba Iulia
O tipăritură veche puţin studiată: Şeapte Taine a Besearicii (Iaşi, 1644) *(A Less Studied Old Print: Şeapte Taine a Besearicii (Iaşi, 1644))* ..... p. 300

Dr. IACOB MÂRZA (Universitatea „1 Decembrie 1918" Alba Iulia)
Tipărituri slovace vechi în Colecţia Migazzi de la Bibliotheca Batthyaneum din Alba Iulia *(Old Slovakian Printings in Migazzi's Collection from the Batthyaneum Library of Alba Iulia)* ..... p. 308

Dr. ELA COSMA (Institutul de Istorie „George Barițiu" Cluj-Napoca)
Avram Iancu în documente germane inedite *(Avram Iancu in Unedited German Documents)* ..... p. 318

Prof. univ. dr. IULIAN BOLDEA (Universitatea „Petru Maior" Tîrgu Mureş)
Ion Heliade-Rădulescu - echilibrul antitezelor *(Ion Heliade-Rădulescu, the Equilibrium of the Antithesis)* ..... p. 339

Dr. MONICA AVRAM (*Biblioteca Județeană Mureș*),
Dr. FLORIN BOGDAN (*Muzeul Național al Unirii Alba Iulia*),
ELENA MIHU (*Târgu Mureș*) -
Bibliofili mureșeni de odinioară. Iustin Handrea și colecția sa de carte românească veche
(Old Time Mureș Bibliophiles. Iustin Handrea and his Collection of Old Romanian Books) ..... p. 350

Dr. FLORIN BENGEAN (Târgu Mureș)
Monumente ale literaturii teologice românești din secolul al XVII-lea aniversate în anul 2013 (*Monuments of the Romanian Theological Literature of Seventeenth Century Celebrated in 2013)* ..... p. 364

BIBLIOTECA SECOLULUI XXI ȘI ROLUL EI ÎN DEZVOLTAREA COMUNITĂȚII

Dr. ELENA TÎRZIMAN (Biblioteca Națională a României)
Arhitecturi reflexive și arhitecturi destinate reflexivității: noul sediu al Bibliotecii Naționale a României
(Reflective Architectures and Architectures for Reflection: the New Headquarters of the National Library of Romania)..... p. 379

DAN MATEI (Institutul Național al Patrimoniului București)
Înregistrările de autoritate ca date interconectate: un experiment autohton *(Authority Records as Linked Data: A Local Experiment)* ..... p. 386

NOTE DE LECTURĂ

Album monografic: Biblioteca Județeană Mureș - 100 de ani de existență
(Dr. Monica Avram) ..... p. 405

Liliana Moldovan, ***Paşi prin Bibliosferă: interviuri***
(Aurica Mureşan) ..... p. 428

Frédéric Barbier, ***Histoire du livre en Occident.***
Troisième édition revue, corrigée et augmentée
(Dr. Iacob Mârza) ..... p. 431

Icoana Pământului sau Carte de Geografie **scrisă de**
Ioan Rus Profesorul de Hronologie, Geografie şi
Istoriea Universală, în Liceul episcopesc din Blaj
(Dr. Iacob Mârza) ..... p. 436

Peter Olexák, ***Čo je chronogram?***
(Dr. Andreea Mârza) ..... p. 443

Octavian Bârlea, ***Opera Omnia V. Spre o nouă faţă***
a Bisericii Române Unite (Dr. Iacob Mârza) ..... p. 446

Bod Petér, ***Az erdélyi románok egyháztörténetének két könyve***
(1745, 1764). Az Erdélyi Oláhok Uniálatásokról
való rövid História (1745). Az Erdélyben lakó romónok
rövid története - Brevis Valachorum Transylvaniam i
ncolentium historia (1764) (Dr. Iacob Mârza) ..... p. 453

Valentina Ursu, ***Politica culturală în RSS Moldovenească, 1944-1956,***
(Prof. Nicolae Balint) ..... p. 457

Biblioteca Sfântului Sinod. Istorie şi actualitate

Arhim. dr. POLICARP CHIȚULESCU
Biblioteca Sfântului Sinod
București

Abstract

The Library of the Holy Synod - A Historical and Contemporary Perspective

The Library of the Holy Synod was established in 1872 as a documentation center for the Romanian Orthodox bishops. The collections were formed from donations and various purchases. The library has been operating since 1912 in the Palace of the Holy Synod at Antim Monastery. Between 1959 and 1977, under the rule of Patriarch Justinian Marina, the library was reorganized based on scientific criteria and provided with appropriate facilities. Nowadays, the Library of the Holy Synod has valuable collections of manuscripts, old books and periodicals and also modern theological books. The library has also a laboratory for book repair and restoration and it is open to the interested public. Exhibitions, book launches and international scientific colloquia are organized each year.

Keywords: *library, manuscripts, the Holy Synod*

Vechi Biblioteci ecleziastice şi bibliofili temeluitori ai Bibliotecii Sfântului Sinod

Biserica Ortodoxă Română constituie leagănul spiritualității, culturii şi civilizației românești. Ea a creat şi promovat valorile şi activitățile care au avut ca punct de plecare frumusețea interioară a omului, răsărită din credință şi meditație. Astfel, în chip firesc, cultura a izvorât din cult.[1]

[1] O etapă inițială a cercetării noastre asupra istoricului Bibliotecii sinodale a fost tipărită în anul 2011, în lucrarea noastră ***Cărți din bibliotecile medievale***

În pridvorul Bisericii au luat fiinţă întâiele ateliere de copişti şi traducători, şcolile şi tiparniţele care au dat la lumină primele tipărituri din ţara noastră. Românii au avut grijă şi de confraţii lor ortodocşi din lumea orientală, dar şi din alte regiuni, aflaţi sub apăsătorul jug otoman, trimiţându-le cu dărnicie cărţi în limba lor, precum şi material tipografic pentru a le cultiva credinţa şi speranţa unei eliberări, atât spirituale, cât şi etnice. Adeseori, străini pribegi, din fostul Bizanţ, s-au adăpostit în casele intelectualilor primitori de la noi care le-au dat posibilitatea de a-şi dezlănţui şi cultiva talentul creator.

Găsim cu totul firească localizarea primelor biblioteci româneşti în cadrul aşezămintelor mănăstireşti, deoarece călugării au fost primii oameni de cultură ai românilor.[2]

Biblioteca Sfântului Sinod din Bucureşti se află în fostul Palat al Sfântului Sinod, din incinta Mănăstirii Antim. Ea este continuatoarea vechii biblioteci a Mitropoliei şi deţine, înainte de toate, un fond bogat de manuscrise şi de carte veche românească şi străină. La cercetarea acestora, în vederea alcătuirii unui catalog, s-au descoperit multe exemplare care poartă marca de proprietate a unora dintre cei mai cunoscuţi şi mai pasionaţi colecţionari de carte: Stolnicul Constantin Cantacuzino, Nicolae Mavrocordat, fără a neglija străduaniile de a aduna cărţi ale mitropoliţilor Ţării Româneşti Teodosie, Antim Ivireanul, Neofit Cretanul etc., consemnate pe filele volumelor.

Sunt necesare unele precizări în legătură cu înfiinţarea bibliotecii Mitropoliei, dat fiind faptul că s-au emis diverse păreri despre acest moment. Nu există un document care să ateste, în mod clar, începutul ei, dar nu este greu de presupus că ierarhii şi mănăstirile aveau pe lângă sine un

---

româneşti păstrate în Biblioteca Sfântului Sinod. În textul de faţă reluăm unele idei, dar sub o formă revizuită şi mult dezvoltată.

[2] V. Vătăşianu, ***Istoria artei feudale în Ţările Române***, Bucureşti, 1959 (cuprinde o largă prezentare a creaţiei artistice din jurul mănăstirilor româneşti) apud. Barbu Teodorescu, ***Cultura în cuprinsul Mitropoliei Ungrovlahiei, A. Cărturari, tipografi...***, în ***Biserica Ortodoxă Română***, 1959, nr. 7-10, p. 827.

fond de carte, cel puțin pentru săvârșirea slujbelor, cărți care nu sunt deloc puține. Călugării au copiat și imprimat în tipografii foarte multe scrieri ale Părinților Bisericii, volume care se păstrau *„spre folosul de obște,"* cum găsim scris pe cărțile și manuscrisele de la Mănăstirea Căldărușani. Tipăriturile s-au păstrat alături de bogatele fonduri de manuscrise, formând biblioteci cum sunt, de exemplu, cele de la mănăstirile Bistrița vâlceană și Hurezi sau de la Episcopiile Râmnicului și Buzăului. Au rămas în istorie colecțiile de manuscrise și cărți de la mănăstirile Dălhăuți, Poiana Mărului, Cernica, Ghighiu, Curtea de Argeș, Cozia etc.

Cu toate că s-a afirmat că vechea bibliotecă a Mitropoliei este *probabil anterioară sec. al XVIII-lea*,[3] s-a insistat pe faptul că bazele acestei biblioteci au fost puse de către mitropolitul Neofit Cretanul, conform afirmațiilor ierarhului,[4] care i-a clădit și un loc[5] anume. Subliniem, totuși, că Mitropolia Țării Românești are o bibliotecă mai veche de secolul al XVIII-lea, deoarece în Biblioteca Sfântului Sinod există cel puțin 20 de volume cu însemnările mitropolitului Teodosie (1668-1672; 1679-1708), unele dintre aceste însemnări fiind făcute încă din 1668.[6] Cercetând aceste înscrisuri, reiese că ierarhul cumpăra cărți și, totodată, primea donații de la persoane de vază. Nu toate cărțile semnate de el se folosesc la strană, în biserică, ceea ce

---

[3] Marta Anineanu, ***Din istoria bibliografiei românești. Catalogul sistematic din 1836 al bibliotecii Mitropoliei din București***, în vol. ***Studii și cercetări de bibliologie***, 1955, I, București, Ed. Academiei R.S.R., p. 113.

[4] ***Ibidem***, p. 114.

[5] Presupunem că este vorba de încăperea boltită, cu ziduri groase, de cărămidă, aflată pe latura de vest a paraclisului Reședinței Patriarhale (refăcut de Nicolae Mavrocordat în 1723), în care a funcționat biblioteca Reședinței Patriarhale.

[6] Marta Anineanu citează însemnările mitropolitului Teodosie din 1700 și 1701 de pe volumele cuprinzând ***Viețile sfinților*** tipărite în Lavra Pecerska, Kiev în 1700, art. cit. p. 113, dar noi am descoperit note datând din 1668, 1683 și 1692, o parte fiind publicate în lucrarea noastră ***Cărți din bibliotecile medievale...***, passim.

înseamnă că mitropolitul avea, în mod firesc, o bibliotecă personală, care a rămas după moarte în proprietatea Mitropoliei.

În aceeaşi situaţie se află şi cărţile mitropolitului Antim Ivireanul (1708-1716), al cărui ex-libris l-am identificat pe mai multe tipărituri greceşti. El a semnat pe foaia de titlu în greceşte: *„din ale lui Antim, episcopul Râmnicului (1705-1708)."*[7] De altfel, Sfântul Antim a prescris în ***Diata*** sa (cap. 18) o anumită rânduială pentru felul în care trebuia să se realizeze împrumutul de carte din biblioteca pe care el însuşi o înfiinţase la ctitoria sa, Mănăstirea Tuturor Sfinţilor, în care el lăsase cărţi greceşti şi româneşti.

Totuşi, cea mai importantă contribuţie la cristalizarea bibliotecii Mitropoliei a avut-o mitropolitul Neofit Cretanul (1738-1754). Acest ierarh grec, originar din insula Creta, odată venit în Ţara Românească, l-a impresionat, prin ştiinţa şi cultura sa, pe domnitorul Constantin Mavrocordat (1735-1741), astfel încât a ajuns dascăl al lui Alexandru, fiul acestuia.

Mitropolitul Neofit a organizat un locaş special pentru o bibliotecă a Mitropoliei, pe care a îmbogăţit-o chiar cu volume din biblioteca lui Nicolae Mavrocordat, date lui ca plată, pentru nişte datorii, de către Constantin Mavrocordat, fiul moştenitor al domnitorului.

Unele volume din Biblioteca Sfântului Sinod, provenite din vechea bibliotecă a Mitropoliei, poartă ex-librisul mitropolitului Neofit, cu afurisirea celor care le-ar înstrăina. Se cunoaşte faptul că Biblioteca Naţională de la Sf. Sava a primit, în 1836, o parte din cărţile vechii biblioteci a Mitropoliei, iar în 1868 o altă parte a ajuns la Seminarul Central din Bucureşti.

Începuturile Bibliotecii Sfântului Sinod

Unirea Principatelor Române, petrecută în 1859, a determinat iniţierea unor demersuri în privinţa constituirii unui for bisericesc superior unic pentru cele două Mitropolii: cea a Ţării Româneşti şi cea a Moldovei. Acest

[7] Arhim. Policarp Chiţulescu, ***Noutăţi despre biblioteca Sf. Antim Ivireanul***, în Ziarul ***Lumina*** al Patriarhiei Române, 25 nov. 2010.

lucru s-a întâmplat abia în anul 1872 prin Legea sinodală, când s-au pus bazele Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.[8]

Legea sinodală din 1872 prevedea ca pe lângă Cancelaria Sfântului Sinod să se formeze și o bibliotecă. Aceasta avea să se contureze de-a lungul timpului prin donații și achiziții. În data de 8 august 1877, arhidiaconul Gherasim Saffirin a fost delegat de Sfântul Sinod să ridice de la mănăstirea Hurezi un număr de 212 titluri, pentru a le duce la București, în scopul formării unei *Biblioteci a Sfântului Sinod*. Catalogul[9] în baza căruia s-au luat cărțile de la Hurezi conține date foarte sumare despre cărțile respective. Acestea sunt descrise la modul general, nefiind menționat anul, locul de apariție sau chiar titlul lucrărilor! Nu știm dacă aceste volume au ajuns la destinație din cauza dificultății identificării lor. Printre primele donații cunoscute se numără cea a arhiereului Calist Stratonichias Băcăuanu care, la 28 mai 1880, dăruia Bibliotecii sinodale un ***Pidalion*** tipărit la Neamț, în 1844.

Neavând un sediu propriu, Sfântul Sinod și Cancelaria sa și-au desfășurat activitatea mai întâi în casele bisericii Sf. Dumitru din București, apoi în cele ale familiei Lahovary. În anul 1909, un incendiu a distrus o parte din arhiva și biblioteca Sfântului Sinod. Pentru buna desfășurare a ședințelor de lucru și a activităților Sf. Sinod, la solicitarea Bisericii, Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice a construit o clădire la Mănăstirea Antim, inaugurată în data de 10 octombrie 1912. La acest moment festiv, mitropolitul primat Conon Arămescu-Donici a amintit în cuvântarea sa și faptul că Sf. Sinod

[8] Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române reprezintă adunarea tuturor episcopilor ortodocși români, prezidați de mitropolitul primat, care avea reședința la București. În 1885, Biserica Ortodoxă Română a fost recunoscută ca autocefală (dreptul de a-și organiza singură activitățile interne, dar în acord cu Dogmele, Tradiția - Canoanele, Disciplina - Bisericii Ortodoxe Universale), iar în 1925 mitropolitul-primat a devenit patriarh.

[9] Arhiva Mănăstirii Hurezi, Dosar nr. 3/1877.

avea, în sfârşit, un local nou, unde, pe lângă spaţiul de lucru, putea să-şi aşeze *„arhiva şi bogata bibliotecă."*[10]

Biblioteca servea spre documentare ierarhilor şi personalităţilor Bisericii, dar nu avea un caracter public. Ea a fost îmbogăţită, în timp, prin donaţii din partea ierarhilor şi, ulterior, prin numeroase achiziţii. Îi menţionăm pe primii ierarhi care au lăsat bibliotecii Sinodului unele cărţi sau chiar toată biblioteca personală: mitropolitul-primat Calinic Miclescu (+1886), mitropolitul-primat Conon Arămescu-Donici (+1922), arhiereul Meletie Dobrescu Gălăţeanul (+1923), arhiereul Sofronie Vulpescu (+1923).

De-a lungul timpului, apar referiri sporadice şi la bibliotecă. Aceasta deoarece un funcţionar din Cancelarie avea îndatorirea de bibliotecar, cum este cazul pr. Ovidiu Musceleanu care, în 1923, trecea de pe postul de director al Cancelariei (pe care îl ocupase între 1896-1923) pe cel de arhivar şi bibliotecar, rămânând aici până în februarie 1924. Acesta a şi consemnat pe o ***Biblie*** de la 1688 că a primit-o pentru Biblioteca Sinodală de la Internatul Teologic.

Că biblioteca era în preocuparea ierarhilor o dovedeşte chiar arhiereul Meletie Constănţeanu care, în şedinţa Sf. Sinod din 1912, îndemna la procurarea colecţiei complete a ***Monitorului Oficial*** şi a colecţiei de legi ***Hamangiu*** pentru Biblioteca Sfântului Sinod, necesare Cancelariei Sfântului Sinod.

În anul 1922, istoricul Ştefan Berechet scria un articol numit ***Ne trebuie muzeu şi bibliotecă***,[11] în care sublinia necesitatea existenţei unei biblioteci teologice care să poarte oficial numele de „Biblioteca Sfântului Sinod." Ulterior, chiar mitropolitul primat Miron Cristea, devenit patriarh în 1925, a făcut un apel către preoţi şi credincioşi să doneze cărţi pentru constituirea unei biblioteci utile cât mai multora.

---

[10] Cuvânt inaugural publicat în revista ***Biserica Ortodoxă Română***, nr. 1, ianuarie, 1913, p. 24-28.

[11] În revista ***Biserica Ortodoxă Română***, 1922, nr. 6, p. 528.

În septembrie 1930, patriarhul Miron Cristea îi solicita mitropolitului Gurie Grosu al Basarabiei cărți patristice în limba rusă pentru Biblioteca Sfântului Sinod.

Reorganizarea Bibliotecii Sfântului Sinod pe baze ştiinţifice

În timpul păstoriei patriarhului Justinian Marina (1948-1977), Biblioteca Sfântului Sinod din Palatul sinodal de la Antim a fost cu totul reamenajată, împreună cu ansamblul care o găzduia.

Menționăm și faptul că unele săli, holul principal și exteriorul palatului au fost împodobite cu picturi de către artista Olga Greceanu în trei etape: 1933, 1961 și 1965.

În primul rând, în 26 februarie 1950 s-a votat ***Regulamentul organismelor centrale din Patriarhia Română*** (în cadrul ***Legiuirilor Bisericii Ortodoxe Române***, numite azi ***Statutul de organizare şi funcţionare a BOR***). În acest regulament, articolele 193-195 reglementau, pentru prima oară la noi, modul de organizare și desfășurare a activității bibliotecilor școlilor de teologie și a celor eparhiale (din episcopii, arhiepiscopii, mitropolii).

În Palatul de la Antim, care nu mai servea ședințelor Sf. Sinod (deoarece ele aveau loc la Reședința patriarhală), fostele birouri ale ierarhilor de odinioară au fost amenajate pentru a se păstra cărțile: pereții au fost îmbrăcați în întregime cu mobilier din lemn de stejar, conform proiectului întocmit de către arhitectul D. Ionescu-Berechet și sculptat, între 1959-1962, în atelierele Patriarhiei de la mănăstirea Plumbuita.

Cele două săli monumentale - foste de ședințe - au fost deschise prima, ca sală de lectură, iar a doua, pentru expoziții. Biblioteca din palatul de la Antim a primit temporar numele de „Biblioteca Patriarhiei," iar din 1965 i s-a fixat numele avut inițial de „Biblioteca Sfântului Sinod." Sălile destinate azi cititorilor, poartă încă ecourile întronizării primului Patriarh al României, Miron Cristea (1925), sau ale altor evenimente, de mare însemnătate, din istoria Bisericii noastre.

Translarea Palatului Bibliotecii Sfântului Sinod

Amplasat chiar în zona unde se amenaja bulevardul Victoria Socialismului, Palatul Bibliotecii Sfântului Sinod trebuia demolat, dar, grație soluției realizate de echipa inginerului dr. Eugeniu Iordăchescu, prin procedeul „translație," în ianuarie 1985, clădirea sinodală a fost rotită, pe o temperatură de -18°, în 6 ore și 20 de minute, aproximativ 13°, cu o viteză de rotire de 1,56 m/oră. Pe 20 februarie, același an, palatul a fost deplasat de la locul său inițial, la o distanță de 20.35 m, fiind adus la câțiva metri de biserica mănăstirii, pe latura de nord a acesteia, pe locul vechii cuhnii și al unui corp de chilii demolate. Lucrarea de mutare a clădirii a durat, în această a doua etapă, 13 ore și 38 de minute. Pe tot timpul lucrărilor, personalul care activa în interiorul palatului, la Cancelarie și la Bibliotecă, și-a desfășurat nestingherit activitatea. În prealabil, fuseseră evacuate depozitele de la subsolul care se desființa, pentru a se putea turna centura de beton care asigura integritatea clădirii, pe toată durata mutării.

Colecțiile Bibliotecii Sfântului Sinod s-au mărit considerabil prin venirea aici, în 1959, a unei părți din biblioteca (Reședinței) Palatului Patriarhal, la care s-au adăugat: bibliotecile Mănăstirii Tuturor Sfinților (Antim) și a Internatului Facultății de Teologie din București de la mănăstirea Radu Vodă (la Internatul teologic erau concentrate multe alte biblioteci: cele ale Facultăților de Teologie de la Suceava și Cernăuți - evacuate în martie 1944 - bibliotecile Seminarului Central din București (avea 4) și cea a Seminarului „Nifon;" Internatul, Facultatea de Teologie din Suceava și Seminariile fuseseră desființate în 1948, iar cărțile și manuscrisele lor, depozitate vremelnic, la biblioteca Internatului Facultății de Teologie). În Biblioteca sinodală de la Antim au mai fost strânse și cărți vechi, de la unele parohii din București (Brezoianu, Sf. Mina - Stejaru, Sf. Ilie Rahova) și din țară - în special, Moldova - care s-au alăturat celor peste 500 de volume de carte veche care aparținuseră Cancelariei Sfântului Sinod.[12] Tot la Biblioteca sinodală au venit în 1959 cărțile care aparținuseră cândva unor alte instituții

[12] Arhiva Administrației Patriarhale, Dosar nr. 45/1959.

ecleziastice: *Societatea licențiaților în teologie*, *Societatea studenților în teologie*, *Societatea clerului român „Ajutorul,"* *Biblioteca Consistoriului Superior Bisericesc*, *Biblioteca Tipografiei Cărților Bisericești - Institutul biblic* (acesta din urmă, în 1962, a donat Bibliotecii Sinodului 9872 volume), Seminariile teologice de la Huși, Galați și Ismail, desființate încă din 1891.

O importantă contribuție la sporirea fondurilor Bibliotecii Sfântului Sinod a avut-o *Comisia de achiziții* formată din: fostul mitropolit al Bucovinei Tit Simedrea,[13] profesorul Al. Elian,[14]Virgil Cândea, prof. Dan Simonescu (membru din 1966), preotul clasicist Dumitru Fecioru. Acesta din urmă, reputat traducător din limba greacă veche, a catalogat o parte din manuscrisele românești și a avut misiunea de a concentra și organiza la Sfântul Sinod toate fondurile bibliotecilor instituțiilor bisericești desființate.

Unii dintre membrii comisiei fuseseră bibliotecari la Academia Română, ceea ce a ajutat la organizarea Bibliotecii sinodului după normele acesteia. Începând cu 1964, din comisie au făcut parte și pr. Ene Branișteș, diac. Emilian Vasilescu, Const. Pavel, toți fiind profesori la Facultatea de Teologie din București. Achizițiile se făceau de la persoane particulare prin *Anticariatul de Stat*, de la *Centrul de librării și difuzare a cărții* și *Colectura bibliotecilor.*

Într-o perioadă relativ scurtă (1960-1975) s-au procurat masiv cărți de la unele personalități ale culturii române aflate la apusul vieții sau de la moștenitorii lor.

Printre primele donații se numără cele peste 1.400 de volume de carte, reviste și manuscrise personale, care au revenit Bibliotecii sinodale în 1959 de la ieroschimonahul martir Daniil Sandu Tudor, mort în noiembrie 1962 în temnița de la Aiud, pentru vina de a fi fost animator al mișcării de revigorare spirituală și culturală *Rugul aprins* de la mănăstirea Antim.

---

[13] Cunoscut istoric și cercetător al manuscriselor și al cărților vechi, v. ***Mitropolitul Tit Simedrea, Un Ierarh misionar, istoric al vechii culturi românești***, în ***Ziarul Lumina***, 30 dec. 2011.

[14] Reputat bizantinolog.

În 1960 a fost adusă la Sf. Sinod biblioteca dr. Nicolae Popoviciu (+ 1960), fost episcop al Oradiei şi cea a acad. Teodor Burada. În acelaşi an, au fost strânse şi expediate la Sf. Sinod cărţile greceşti de la fostele comunităţi elene din Sulina, Galaţi, Tulcea, Brăila, Constanţa. Tot în 1960, câteva sute de cărţi au fost dăruite Sf. Sinod de cunoscutul G.T. Kirileanu, scriitor şi fost bibliotecar regal.[15] În anul următor, au fost cumpărate lucrări rămase în manuscris de la familia reputatului profesor Vasile Loichiţă, fost decan al Facultăţii de Teologie din Cernăuţi.

Biblioteca Sf. Sinod a cumpărat în 1961 de la I. Miclescu-Prăjescu, nepotul mitropolitului primat Calinic Miclescu, volume care aparţinuseră ierarhului bibliofil. Istoricul de artă Victor Brătulescu a vândut Bibliotecii sinodului exemplare de valoare pentru a fi incluse în colecţiile de patrimoniu. O achiziţie importantă a fost în 1961 biblioteca pr. dr. Gh. Ciuhandu, fost protopop bihorean şi militant ortodox. Acesta deţinea o bogată colecţie de manuscrise şi carte românească rară.

Pentru a îmbogăţi biblioteca proaspăt reorganizată şi pentru a pune la adăpost cărţile vechi, patriarhul Justinian a trimis în 1961 o circulară în toată ţara prin care solicita să i se trimită la Bucureşti cărţile vechi netrebuincioase parohiilor. O frumoasă donaţie a fost primită din partea primarului Florenţei, Giorgio La Pira, care, în 1962, a publicat în facsimil bula papală ***Laetentur caeli et exultet terra*** a unirii Bisericii Occidentale cu cea Orientală, petrecută în strălucitul oraş italian în 1439, la Sinodul de la Ferrara-Florenţa.

În 1962, a fost adusă la Biblioteca sinodului agoniseala de carte a lui Constantin Sudeţeanu, fost profesor universitar de sociologie şi etică la Universitatea din Cluj. Alături de cărţi, s-au cumpărat şi hrisoave, monede, icoane, costume populare, veşminte şi odoare vechi de altar.[16] Lor li se

---

[15] Arhim. Policarp Chiţulescu, ***G. T. Kirileanu - ctitor de biblioteci***, în Ziarul ***Lumina*** al Patriarhiei Române, 2 dec. 2010.

[16] În actuala sală de conferinţe a Bibliotecii a funcţionat prima expoziţie muzeală a Patriarhiei, amenajată aici în 1964; v. Arhim. Policarp Chiţulescu, ***O icoană de la Sf. Neagoe Basarab şi primul muzeu al Patriarhiei Române***, în

adaugă, din 1963, şi valoroasa fototecă a lui Al. Petit, cunoscut fotograf interbelic. Tot în 1963, preotul academician Nicolae M. Popescu, fost dascăl al regelui Mihai, ministru al cultelor etc., a donat Patriarhiei 6.000 volume, între care nenumărate manuscrise şi cărţi româneşti rare. Lui i s-a alăturat prof. ieşean Cicerone Iordăchescu, care a lăsat spre păstrare manuscrisele sale, pline de gânduri care atunci nu puteau fi rostite...

Artista Olga Greceanu a vândut în 1963 Bibliotecii Sinodului cele opt volume manuscrise ale faimosului ***Dicţionar biblic***,[17] bogat ilustrat, rodul unei munci de peste 30 de ani.

Biblioteca Sf. Sinod a funcţionat de obicei cu 5 bibliotecari. În afară de pr. prof. Dumitru Fecioru, biblioteca a avut şi alţi bibliotecari pricepuţi, cu o cultură deosebită, unii dintre ei fuseseră mutilaţi spiritual şi fizic de regimul comunist, cărora patriarhul Justinian le-a întins o mână de ajutor, recuperându-le talentul şi valoarea. Îi pomenim pe unii dintre aceşti devotaţi bibliotecari: pr. prof. Dumitru Stăniloae, Dan Zamfirescu, Gh. Alexe, scriitorul Bartolomeu Valeriu Anania,[18] fost şi şef al bibliotecii în 1965, Niculae Mihaela, Tereza Valerian.

Printre cei care au luat parte la noua organizare a bibliotecii de la Sf. Sinod încă de la începuturile ei s-a numărat arhimandritul Grigorie Băbuş, arestat în 1959 cu tot „lotul" *Rugului aprins*. El s-a întors la bibliotecă în 1964, odată cu graţierea generală, pentru a fi directorul bibliotecii timp de 44 de ani.[19]

---

vol. ***Sf. Voievod Neagoe Basarab - ctitor de biserici şi cultură românească***, Bucureşti, Ed. ***Cuvântul vieţii***, 2012, p. 231-240.

[17] Publicat în 2011 la Editura Patriarhiei Române.

[18] Fost mitropolit al Clujului (+ 2011).

[19] Arhim. Policarp Chiţulescu, ***Arhimandritul Grigorie Băbuş, un vrednic slujitor al altarului şi al cărţii***, în Ziarul **Lumina** al Patriarhiei Române, 23 feb. 2011.

În data de 22 februarie 1966, la împlinirea vârstei de 65 de ani, patriarhul Justinian a dăruit Bibliotecii manuscrise şi cărţi de mare preţ,[20] grijă pe care a manifestat-o până la sfârşitul vieţii.

Biblioteca Sf. Sinod a primit în 1966 o parte dintre cărţile eruditului preot muzicolog, I. D. Petrescu-Visarion. Alte cărţi de preţ au fost cumpărate în 1967 de la profesorul istoric Teodor M. Popescu şi de la Nestor Camariano, care le avea de la bizantinologul Demostene Russo. Tot în 1967, doctorul Horaţiu Georgescu a donat colecţia ***M. Eminescu***, cuprinzând 212 volume cu ediţii valoroase ale operei poetului naţional, inclusiv ediţii princeps, studii etc.

În 1968 au fost cumpărate unele volume de la pr. prof. P. Vintilescu, iar în 1969 de la istoricul G. Potra.

Începând cu 1970, s-a înfiripat posibilitatea unei mai largi deschideri a bibliotecii, dar către un public avizat: profesori, doctoranzi, studenţi teologi şi cercetători laici din toată ţara. Arhimandritul director Grigorie Băbuş, autor de cărţi şi studii, a continuat organizarea ştiinţifică a bibliotecii, întocmindu-se fişiere pentru cărţi şi periodice, inclusiv pentru fondurile de patrimoniu.

Biblioteca Sfântului Sinod a făcut numeroase donaţii de periodice şi carte către instituţii bisericeşti sau către unele personalităţi ale culturii universale. În 1965 i s-a trimis profesorului italian Mario Ruffini colecţia completă a revistelor ***Biserica Ortodoxă Română*** şi ***Glasul Bisericii***. În 1966 s-au trimis volume în Olanda şi SUA, în 1967 Institutul de istorie, filologie şi folclor din Craiova a primit exemplare de carte veche la solicitarea lui C. Nicolăescu-Plopşor; în februarie 1968 s-au trimis exemplare la: Casele de odihnă şi de îngrijire a clericilor vârstnici de la mănăstirile Cheia, Viforâta, Dealu, apoi mănăstirile: Cernica, Căldăruşani, Pasărea, Ţigăneşti, Ghighiu, Ciorogârla, Neamţ, Sihăstria, Putna, Agapia, Văratic, Frăsinei, Hurezi, Curtea de Argeş, Prislop, la unele dintre acestea

[20] Arhim. Policarp Chiţulescu, ***Un Arhieraticon manuscris din secolul al XIX-lea aflat în colecţiile Bibliotecii Sfântului Sinod***, în vol. ***Libraria. Studii şi cercetări de bibliologie***, Târgu-Mureş, volumul XI/2012, p. 104-117.

funcționând și seminarii de băieți sau de fete. În septembrie 1977, unele vechi tipărituri muzicale au fost donate bibliotecii Institutului Teologic din Sibiu, iar în ianuarie 1978 Episcopia Ortodoxă a Alba Iuliei a primit un număr însemnat de cărți și reviste. În luna iunie 1978 s-a făcut o donație importantă Institutului Ecumenic pentru Studii Teologice din Ierusalim, iar în noiembrie același an, alte exemplare au plecat la Centros de Estudios Orientales y Ecumenicos Juan XXIII, Salamanca, Spania. În 1979 s-au expediat volume și la mănăstirile Prislop și Râmeț, cartea religioasă fiind, ca odinioară, liantul care unea frații de peste munți.

Și după Revoluția din 1989, Biblioteca Sfântului Sinod și-a continuat frumoasa tradiție de a înzestra cu exemplare din fondul de dublete (cărți și periodice) bibliotecile unor eparhii sau pe cele ale unor școli de teologie nou-înființate; ne referim la Biblioteca Facultății de Teologie din Iași, care a primit 7657 de volume, în 1991, iar biblioteca Facultății de Teologie din Craiova a pornit la drum tot cu volume de la Sf. Sinod. Au mai primit donații Seminarul de la Dunărea de Jos (1992), Facultatea de Teologie din Arhiepiscopia Târgoviștei (2010), biblioteca Episcopiei Severinului și Strehaiei (2010), cea a Episcopiei Tulcii (2010), Seminarul Teologic din București (2010) etc.

Astăzi, catalogarea documentelor se realizează atât pentru fișierele clasice, cât și în softul Liberty3 pentru o viitoare constituire a cataloagelor digitale on-line.

Dintre serviciile destinate publicului, amintim: consultarea documentelor în sala de lectură, consultarea bazelor de date abonate de bibliotecă, acces la internet și la cataloagele alfabetice, asistență în identificarea publicațiilor în cataloage, accesibilitatea informației: fotocopiere, inscripționare CD și pe DVD, copiere date pe memory stick, printare, scanare, fotografiere digitală, împrumut interbibliotecar (intern și extern), realizarea de bibliografii și biobibliografii, vizite colective în bibliotecă, manifestări culturale permanente sau ocazionate de marcarea unor evenimente, simpozioane, colocvii, mese rotunde, lansări de carte, întâlniri tematice, expoziții de carte.

Biblioteca Sfântului Sinod este formată din două secții generale:

Secţia *Colecţii speciale* care cuprinde:

- Cabinetul de manuscrise
- Cabinetul de carte veche românească
- Cabinetul de carte veche străină
- Cabinetul de fotografie şi documente
- Cabinetul de reviste şi periodice vechi, româneşti şi străine

Secţia *Colecţii contemporane* care cuprinde:

- lucrări de teologie, istorie, filosofie, beletristică, dicţionare, enciclopedii.

Fondul Cabinetului de manuscrise al Bibliotecii este unul dintre cele mai reprezentative, el cuprinzând lucrări slavone, greceşti şi româneşti, precum şi o serie de vechi manuscrise muzicale. Cele peste 500 de manuscrise datează din secolele XIV-XX; amintim celebrul ***Sbornic al lui Gherman*** (1359) copiat pe pergament, cele două manuscrise autograf de la Gavril Uric (prima jumătate a sec. XV), ***Liturghier*** (sec. XV - pergament pe rotulus) şi alte zeci de volume cuprinzând literatură liturgică, ascetică-filocalică, copiate în secolele XIV-XV, ***Tetraevanghele*** (sec. XVI). Adăugăm şi un substanţial fond de manuscrise româneşti, provenit în mare parte de la Mănăstirea Căldăruşani. Acestora li se adaugă şi o serie de diplome şi hrisoave din secolele XVI-XVIII.

Dintre manuscrisele mai recente, amintim pe cele ale lui Gala Galaction, prof. Teodor M. Popescu, ieroschim. martir Daniil Sandu Tudor, ale vestiţilor profesori de la Facultatea de Teologie din Cernăuţi: Vasile Gheorghiu, Cicerone Iordăchescu, Vasile Loichiţă sau ale artistei Olga Greceanu, autoarea frescei care împodobeşte monumentala incintă a bibliotecii.

Sub îndrumarea arhid. prof. dr. Sebastian Barbu-Bucur s-a demarat cercetarea şi catalogarea manuscriselor muzicale din Biblioteca Sfântului Sinod. Rezultatele acestor preţioase investigaţii urmează a fi publicate într-un volum-catalog ilustrat. De asemenea, valorificarea ştiinţifică a fondului de manuscrise slave se realizează sub îndrumarea doamnei prof. dr. Zamfira Mihail (urmând tradiţia începută de tatăl său, eruditul preot istoric Paul

Mihail, care a fișat primele manuscrise slave de la sinod), antrenând în acest proiect și cercetători străini (de la Sofia, Moscova și Sankt-Petersburg). Tot în direcția valorificării științifice a colecțiilor Bibliotecii, a fost întocmit ***Catalogul Cărții vechi românești*** - pentru secolele *XVII-XVIII.* În prezent, se lucrează și la ***Catalogul manuscriselor românești***, început de pr. Dumitru Fecioru în urmă cu 50 de ani, de atunci lucrarea nemaifiind continuată. Fiecare volum de carte veche sau manuscris catalogat presupune o laborioasă descriere a conținutului, a însemnărilor marginale, însoțite de fotografii. Pentru întocmirea profesionistă a unei astfel de fișe sunt necesare cunoștințe de literatură profană și teologică (patristică și biblică), istorie, artă creștină (în special bizantină), noțiuni de paleografie chirilică, greacă și slavonă, heraldică etc. În sprijinul identificării și descrierii corecte a miilor de exemplare de patrimoniu, din colecțiile Bibliotecii sinodale, a fost creată o mică bibliotecă, din care amintim titlurile: ***Les filigrannes*** de Charles-Moïse Briquet, ***Le manuel du libraire*** de Jacques Charles Brunet, ***Trésor de livres rares et précieux*** de J. G. Th. Graesse, ***La bibliographie hellénique*** de E. Legrand, ***Dictionnaire encyclopédique du livre***, ***Bibliografia Românească Modernă*** etc., toate aceste lucrări constând în mii de pagini de importante descrieri științifice ale cărților rare și prețioase.

Fondul Cabinetului de carte veche străină și românească

Cartea veche constituie una dintre cele mai valoroase secțiuni a *Colecțiilor speciale.* Cea mai veche carte străină din Biblioteca Sfântului Sinod este volumul greco-latin ***De rebus suis Carmina***, aparținând Sf. Grigorie Teologul, tipărit în 1504 la Veneția, în oficina lui Aldus Manutius. Lui i se adaugă numeroase alte tipărituri grecești și slave imprimate între secolele XVI-XVIII, cu legături elegante și ex-librisuri ale unor posesori celebri.

Cea mai veche carte românească este ***Antologhionul*** de la Câmpulung, apărut în 1643, căruia i se alătură ***Cazania de la Iași*** (1643) și multe alte titluri din ***Bibliografia Românească Veche.***

Restaurarea şi conservarea colecţiilor de patrimoniu

Un vechi deziderat al Bibliotecii - azi împlinit - a fost deschiderea unui atelier propriu de restaurare carte. Acesta funcţionează astăzi în spaţiul Bibliotecii, cu personal atestat în domeniu. De-a lungul celor 4 ani de funcţionare a atelierului, începând cu 2010, au fost restaurate importante volume de patrimoniu: ***Noul Testament***, Basileae, 1545; Sf. Atanasie cel Mare, ***Opere complete***, Paris, 1625 (exemplar din biblioteca de la Văcăreşti, cu ex-librisul domnitorului Nicolae Mavrocordat); ***Nea Synopsis Diaforon Istorion***, aparţinând lui Matei Cygala, Veneţia, 1637, o ediţie foarte rară a acestei lucrări, ***Scutul Catehismului***, Alba Iulia, 1656; ***Psaltirea în versuri***, Uniev, 1673 (Sf. Ierarh Dosoftei), ***Acatist***, imprimat de Sf. Antim Ivireanul, Snagov, 1698 - unicat; D. Cantemir, ***Divanul sau gâlceava înţeleptului cu lumea***, Iaşi 1698, ***Dumnezeieştile Liturghii*** tipărite de Sf. Antim Ivireanul la Târgovişte în 1713, ***Octoih***, Buzău, 1700, ediţia rară a ***Didahiilor*** aparţinând episcopului Ilie Miniat, Veneţia, 1720 ş.a. Acestora li se adaugă manuscrise, documente, fotografii, hărţi, scrisori, toate fiind rezultatele de excepţie ale restauratorului-expert, Gabriela Pisică. Astfel, aceste valori au fost salvate de la degradare şi dispariţie. Au avut loc şi participări din partea Bibliotecii la saloane naţionale de restaurare, unde aceste lucrări au fost evidenţiate.

Vizite primite de Biblioteca Sfântului Sinod

Biblioteca Sfântului Sinod a fost gazda a numeroase vizite din partea unor delegaţii străine, tot aici organizându-se şi conferinţe internaţionale, precum şi alte momente festive. Amintim: vizita delegaţiei participante la ***Conferinţa creştină pentru pace*** (11-17 nov. 1963), vizita Catolicosului Vasken I al Armeniei (iunie 1965), vizita Arhiepiscopului Michael Ramsey (iunie 1965), vizita preşedintelui Indiei, Sardepalli Radhakrishnan, (octombrie 1965). În sala de lectură a Bibliotecii a avut loc în data de 16 octombrie 1966 şedinţa solemnă a Sfântului Sinod cu ocazia împlinirii a 250 de ani de la moartea martirică a Sf. Antim Ivireanul. Alte vizite au fost cea a patriarhului Pimen al Rusiei (oct. 1972) şi cea a arhiepiscopului Sundby de Upsalla, primatul luteran al Suediei, (2-12 mai 1972).

În mai multe rânduri (mai ales după 1989), Biblioteca a fost vizitată de șefii de stat ai Gruziei care au venit la mănăstirea Antim, alături de alți miniștri și ierarhi străini.

În data de 9 decembrie 2013, la Biblioteca Sfântului Sinod a fost primit ES Mons. J. L. Bruguès, directorul Bibliotecii și Arhivelor Vaticanului, însoțit de ES dl. Bogdan Tătaru-Cazaban, ambasadorul României pe lângă Sfântul Scaun.

Patriarhii României, fiind direct răspunzători de Biblioteca Sfântului Sinod, ca președinți ai Sfântului Sinod, au consolidat poziția bibliotecii prin continuă susținere financiară și prin donații de carte.

Printre ultimele mari donații primite de Biblioteca Sfântului Sinod de la unele personalități, se numără bibliotecile: arhim. Sofian Boghiu, pr. prof. Gheorghe Moisescu, acad. Virgil Cândea, arhim. Grigorie Băbuș, prof. Iorgu Ivan, arhim. Chesarie Gheorghescu, prof. Radu Mărculescu - fost pictor de biserici etc.

În data de 28 octombrie 2012, a fost celebrat centenarul Palatului Sfântului Sinod. Tot atunci, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul României, în prezența membrilor Sfântului Sinod a inaugurat noua sală de lectură. Cu acest prilej, a fost prezentat publicului albumul ***Palatul Bibliotecii Sfântului Sinod - istorie și actualitate***. De asemenea, la intrarea în clădire, a fost dezvelită o placă de marmură care consemnează aniversarea centenarului edificiului sinodal.

Activitatea științifică și de cercetare, ca misiune creștină

Pentru a face posibilă, în cadrul Bibliotecii, organizarea de sesiuni științifice și alte întruniri tematice s-a amenajat (cu dotări de mobilier și tehnică nouă) sala de întruniri *Conon Arămescu-Donici, mitropolit primat* (sfințită / inaugurată în 2010), prevăzută cu un oficiu; acestora li se adaugă și o sală de lectură modernizată, care poartă numele: *Atanasie Mironescu, mitropolit primat.*

Pentru prima oară în existența sa, Biblioteca a organizat în 2010 și în anii următori, sesiuni științifice internaționale, cu titlul ***Colocviile Bibliotecii sinodale de istorie a textelor vechi***, care au abordat teme de

cercetare, plecând de la texte aflate în manuscrisele din colecţiile sale sau de la teme de istoria cărţii vechi; mergându-se pe aceeaşi linie, au fost vernisate şi expoziţii de fotografie, carte veche şi manuscrise, la care se adaugă lansări de carte, seminarii cu studenţi, elevi etc. Tot pentru întâia oară, din anul 2008, s-au publicat studii în reviste de specialitate (în ***Revista de istorie a cărţii*** de sub egida Bibliotecii Academiei Române şi a principalelor biblioteci, în revistele centrale ale Patriarhiei etc.) sau în volume aparte ***Manuscrise din Biblioteca Sfântului Sinod*** - 2008, ***Tipărituri din Ţara Românească tezaurizate de Biblioteca Sfântului Sinod*** - 2009, ***Cărţi din Bibliotecile medievale păstrate în Biblioteca Sfântului Sinod*** - 2011, ***Mărturie în cuvânt şi chip. Vocabular al credinţei creştine*** alcătuit de Olga Greceanu. În aceste lucrări sunt prezentate unele dintre lucrările şi colecţiile de patrimoniu ale Bibliotecii. Această deschidere a făcut posibilă iniţierea unor colaborări cu muzee şi biblioteci de prestigiu din ţară, concretizate în expoziţii şi alte evenimente culturale (la Muzeul Naţional Cotroceni 2008 şi 2011, la Biblioteca Academiei, expoziţii tematice în colaborare cu Sectorul Patrimoniu Cultural al Patriarhiei Române).

În incinta recent renovată a Bibliotecii, înfrumuseţată de mult cu picturi de către artista Olga Greceanu, Centrul de Presă Basilica (tv, radio, Ziarul Lumina) a derulat numeroase emisiuni şi activităţi documentare.

Întrucât Biblioteca Sfântului Sinod a fost mai puţin prezentă şi aproape necunoscută în peisajul celorlalte instituţii similare, s-a avut în vedere evidenţierea valorii sale, ca sprijin la aportul Bisericii Ortodoxe Române, privind susţinerea culturii şi spiritualităţii româneşti. Pentru mai multă eficienţă şi vizibilitate, a fost creat un site propriu al Bibliotecii: www.bibsinod.ro, unde sunt postate serviciile Bibliotecii şi întreaga ei activitate; aceasta se alătură celorlalte demersuri de misiune creştină şi culturală întreprinse de Biserica noastră întru folosul neamului românesc.